

# TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

## ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.  
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.  
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la  
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la  
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Poplăcei Nr. 37.  
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

## INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 14 Februarie, 1892.

Una din cele mai principale probleme ale învățătorului nostru este a descepa în generațiile viitoare sentimentul de a-și iubi nămul și aședemintele noastre bisericesci.

Problema aceasta nu este tocmai cea mai ușoră.

Nu este ușoră pentru-că învățătorul nostru este prea puțin ajutorat de casa părintescă.

Familia, în care se croesc și se cultivă atari sentimente la noi face puțin în direcțiunea acésta.

Țeranul nostru are îngrijirile lui pentru economie și pentru tot ce el e mai aproape interesat. Numai în ultima analiză vine la el și sentimentul de mândrie, că el este român.

Este prea firesc ca așa se fie.

Sistemul feudal, asupririle seculare, terorismul din trecut, gróza care o au băgat în ósele lui toți tiranii mari și mici, au omorit aproape cu desăvârșire sentimentul de a se alpi cătră ce e românesc în deplină conștiință.

Dacă totuși s'a alipit în port, în limbă, în obicei și datine, acésta mai mult au purces din încăpăținare de a ține la cele ce a vădut, că s'au petrecut în viața protopărinților sei decât din sentimentul acela puternic, care se nasce în popóarele culte și cu conștiință despre aceea ce sunt, ce au fost, ce trebuie să fie.

Șcôla română de ađi între referințele, în cari trăim, nu se mai póte mărgini numai la cetit, scris și comput, lucruri ce e drept fórt necesari, aproape indispensabile.

Ea trebuie să mérgă cu un pas mai departe.

Trebuie să descepte în fiitoriul cetățen sentimentul, că el e român, și ca român aparține unei familii mari europene, unei familii ce se trage din vechia viță latină și că acésta familiă mare nu este tocmai cea din urmă între alte popóre.

Tipuri caracteristice de eroism, de virtuți cetățenesci de abnegațiune, de iubire de patrie și alte schițe din biografiile ómenilor mari, trebuie predate în șcôla, trebuie enarate, trebuie așa đicend să fie hrana sufletescă, care se hrănesca sufletele micuților.

Nu înțelegem de ce nu ar fi sosit timpul ca în șcôlele noastre să învețe și fiitorii cetățeni ai nostri, că datoria cătră nămul seu este tot atât de mare ca și datoria ce ni-o impune instinctul propriei conservări a eului nostru.

De ce se nu scie și țeranii nostri că noi românii am avut ómeni mari, femei nobile, suflete cari au făcut atât de mult pentru nămul nostru, cât din generație în generație merită a fi pomeniți cu pietate.

Sórele libertății numai atunci va răsări pentru noi, când vom sci infiltra sentimentul iubirei de nămul și în coliba țeranului, ca se scie el, ce nămul de ómeni am fi noi, dacă ne am sprigini, dacă ne am iubi, dacă am sci să jertfim unul pentru altul și să nu lăsăm pe nici unul din noi pradă uneltirilor străinilor, pradă vrășmașilor și altor nemernici, cari ca lipitorile ne sug sângele și meduva din óse fără pic de muștrare de conștiință.

În direcțiunea acésta e vedit, că până acuma nu s'a lucrat.

Și nu s'a lucrat, pentru-că nu s'a ținut șcôla de repetiție, aceea șcôla, în care se pot preda aceste lucruri cu efect.

Nici chiar la șcôlele bine organizate cu 3 și mai mulți învățători nu se ține cum trebuie.

Avem sciri din mai multe părți că învățătorii se descarcă de aceste poveri pentru ei și sub diferite preteceste nu vor să scie de ea.

Comitetele parochiale de acésta trebă au prea puțin grijă și sunt mulțamite, dacă se face ceva în șcôla de tóte đilele.

Așa se înțelege, că nu e bine. Locul cel mai potrivit unde se pot cresce elevii în spirit național este șcôla de repetiție.

Mintea elevului, atunci e în stare să cuprindă mai bine lucruri de natura acésta.

Povățuiți elevii de învățătorii și puși în poziție de a cunósce starea, în care se află poporul nostru, năpăstuirile ce-i vin dela diferiți dușmani, au de bună sémă să se ótelésca și să se și îngrădescă cu tóte acele cunósințe de cari au lipsă în viață.

Te ia mila, când veđi, cât de îngust e cercul de vedere al țeranului nostru.

El din cele ce se țin curat numai de economia lui, puține alte trebuițe mai simte.

Prea puțin e el pėtruns de lupta ce trebuie să o pórte cărturarii în interesul poporului, prea puțin de jertfele ce le aduce inteligința, jertfe spirituale și materiale, tóte spre ridicarea nămului din starea atât de jos, în care se găsește.

Și până ce în popor nu va străbate odată ideia consolidării și întăririi noastre, păn atunci lupta ce se pórta cu atăta desinteresare este o luptă sterilă și puțin roditoare.

Au dar învățătorii nostri să facă încă mult fórt mult în cestiunea luminării poporului.

Ei se plâng, că sunt rău remunerați. Subscriem cu ambe mâinile întemeiata lor plângere și ne dóre inima că este așa. Dar tot ei trebuie să pregătésca terenul ca generațiunile viitoare se fie mai cu recunoscință față de munca lor.

Tótă clasa de ómeni, prin urmare și învățători nostri ca o societate bine încheată, trebuie să lucre mult în direcțiunea acésta.

Succesul isbăndeii póte să întârđie, póte că cei actuali să nu-i ea nici un folos, dar folosul 'l vor trage cei ce urmăză.

Mulți ómeni altoiesc pomi fără să ajungă să le mănce fructele. Așa se are lucrul și cu învățătorii nostri. Cei de acum trebuie să planteze sămēțe din a cărei fructe póte se vor îndulci numai următorii lor, dar acésta nu are să-i descuragieze.

Sibiu, 14 Februarie, 1892.

În numărul trecut am publicat în liniamente generale mesagiul de tron, cu care a fost deschisă actuala noastră dietă unгурescă.

Privit el ca un program al guvernului, vedem că noua dietă va avé să resólve cestiuni de o deosebită importanță pentru țările de sub corónă Ungariei în special și de o deosebită importanță pentru monarhia întrégă în general.

Tóte aceste cestiuni le vom tracta rënd la timpul seu în fôia noastră, pentru ca să ținem pe cetitori în curent de tot, ce se lucră și cum lucréză părinții patriei.

Deocamdată o deosebită impresiune a făcut asupra noastră coloritul, ce s'a dat și de astă dată vorbirei de deschidere.

În ea a aflat guvernul de bine să accentueze prin rostul monarhului constituțional consolidarea națiunii sau cu alte cuvinte, timpul de pace se va folosi pentru întărirea ideii de stat magiar, idee, de care mereu viséză guvernul, viséză partidele opoziționale și tótă suflarea magiară de pe teritoriul coróniei ungare.

Noi mai bucurosi am vrea să răstălmăcim acele frase și să le considerăm ca o precauțiune a guvernului de a măguli urechile opozițiunii și nu ca o serioasă precauțiune a lui.

Dar, durere, lucrul nu se are astfelu.

Nu e acésta o precauțiune a guvernului pentru-ca să se audă aplăudând și de băncile opoziționale, nu e ea nici o apucătură, cu care guvernul să apară numai la deschiderea solemnă a dietei, atât de „patriotic”, în sensul de vorbire al magiarilor, precum s'a prezentat.

Patriotismul acesta fals s'a manifestat sistematic în dieta unгурescă. Când au fost cestiuni grave de deslegat, el forma adeseori singurul espedient, cu care majoritatea parlamentului se obicinuise a scăpa de insultele și de obstrucțiunea opozițiunii;

## FOIȚA.

### Fantoma castelului din Bayreuth.

(Reamintiri istorice. Traducere de Iul. Popescu.)  
(Urmare.)

Acum se afla castelanul în acésta dispoziție confuză înaintea marelui cuceritoriu.

„Ce sgomot fu acesta? întrebă Napoleon.

„O Sire, mii de scuse, îmi este de neînțeles, nici că pót să'mi închipuiesc, nici esplica, aici în acésta aripă”.

„La faptă, de unde acest sgomot?” își repeta Napoleon răstit întrebarea.

Majestatea vóstră acest sgomot l'a produs dama albă sau mai bine đis tabloul ei!

„Nu mi s'au urmat ordinele mele? Eu am cerut espres apartamente libere cu totul de ori ce fantome.

„Până în điuva de astăđi nu s'a mai arătat dama albă aici, Sire. Tabloul cel mare și greu, care o represinta, am lăsat încă astăđi diminéța al transporta la cealaltă aripă, unde l'au și încuiat, acum însă zace în galerie, desupra acestei odăi. Tabloul, pentru a căru transportare dintr'o sală în alta se recer 6 ómeni robusti, a venit aici,

prin uși încuiate și nevăđut de sentinele și se afla aici sus, picat la pământ ca cum s'ar fi lovit de vr'un obstacol. Acésta este cauza sgomotului”.

„Ești d ta sigur de acésta?” întrebă Napoleon meditănd.

„Cu tótă siguranța. Sire, dacă porunciți Majestatea Vóstră, mă voi duce sus cu mai mulți servitori și vom ridica tabloul de câteva ori și îl vom lăsa ér să cadă, pentru ca să vă puteți convinge despre asemănarea sgomotului”.

„Nu, lasă numai, eu îți cred d tale. Dealtfel însă se pare, că nu pré ai mult respect față de fantoma casei dvóstre, deórece vrei să faci esperimente cu chipul ei. Ce are de a face însă acésta damă albă, fantomele de prin castele au de obicei o poveste, o cunosci d ta? Istorisește'mi-o!”

„Ah Sire, acésta este o istorie lungă și tristă. Dama cea albă se numia pe când era în viață Cunigunda de Orlamünde și deveni proprietară Plassau burgului. Încă ca copilă tinărá se mărită, la ordinul părinților sei, după contele de Classenburg, care era cu mult mai în vėrstă, și murind el după o căsătorie de șese ani, femeia sa tineră și plină de viață nu era dispusă ași cerni restul vieții în singurătate

Se puse deci pe pândă, pentru ași afla un al dóilea bărbat și pică alegerea sa asupra lui Albrecht de Schönen, Burggrof de Nürnberg, principe din

spița dinastiei de Hohenzollern. Dēnsa îi trimise deci o solie, și lăsă s'el întrebe, dacă el ar fi aplicat se încheie cu dēnsa căsătorie. Albrecht însă dădu soliei următorul răspuns: „Spuneți stăpānei vóstre, că dēnsa ar fi în adevăr demnă de iubit, dacă numai n'ar fi patru ochi, așa însă, din cauza celor patru ochi îmi este imposibil!” Burgroful înțelese sub cei patru ochi, pe ai părinților sei, cari nu prea simpatisau cu dōmna de Plassauburg, acésta însă înțelese, ochii celor doi copii ai sei avuți din căsătoria cu defunctul seu bărbat. Dēnsa deci delătură prin mórte pe cele două ființe nevinovate, comunicând acésta faptă contelui, dēnsul însă respinse cu indignare pe ucigașa mamă și făcu arătare la tribunal. Acesta aduse hotărērea, ca dēnsa se fie judecată la mórte prin sabie. În același apartament, în care își ucise copii, fu dēnsa executată. Înainte de a muri însă, depuse jurământul teribil, că și după mórtea sa se va resbuna asupra Burggrafului Albrecht, și că tot deuna se va arăta, decâte ori va trebui se móră vre un vlăstar din familia burggrafului.

După aceea își puse capul cu linisce pe eșafod și gādele își îndeplini oficiul. Scurt timp după aceea se căsători burggraful cu frumoșa Beatrise de Hene-gau, dar după câțiva ani el muri pe neașteptate. Soția se tređi într'o nópte la strigătul seu: „Cunigunde vii deja?” După aceea se făcu liniște și când

er în afară 'l vedem manifestându-se în toate locurile și în totă bună vremea; fără a mai întreba, dacă convine acesta cu actuala stare de lucruri din regatul nostru și dacă bine e să se lucreze așa, precum se lucrează.

Partidele, care formează dieta ungară au astăzi o singură credință și aceea este, că numai celce va licita mai mult cu patriotismul fals, numai cel-ce se va înjuga mai tare la carul cel mare și fantastic al ideii de stat magiar, numai acela poate guverna și numai acela e în drept să guverneze: toți ceilalți sunt trădători ai patriei, nisce subminatori, cari caută să zădărnicescă scopurile „mărețe” ale națiunii, er „națiunea” îi va considera de atari și îi va răsplăti cu disprețul, cel merită.

Așa am văzut, că înainte de alegeri guvernul s'a prezentat în dietă cu un nou proiect pentru scolele populare.

Pasul acesta l'a făcut guvernul, ca să nu i-se pōtă face imputarea, că n'ar fi destul de patriotic, să nu i-se pōtă arunca vorbă, că ar cocheta cu naționalitățile și ca să apară înaintea „națiunii” celei închipuite ca singurul cărmăciu credincios și ca singurul mântuitoriu al statului magiar.

Și a avut o di bună guvernul, planul a fost iscusit croit, căci întrăgă oporsițiunea și cei mai înversunați combatanți de mai nainte ai ministrului de culte l'au primit cu viforose și îndelungate aplause; er în presa magiară și în cercurile șoviniste a fost sērbătorită aceea di ca un eveniment epocal.

Lucrarea începută e deci ușor de dus în îndeplinire, fie de acest guvern, dacă va avē dīle de traiu, fie de un eventual guvern apponyist, a cărui partidă a imprimat pe stēgul cel pōrtă: „stīrpirea naționalităților”.

Nimenia nu se va opune, căci nu e ađi om în dieta ungară care să-și pună mēna pe inimă și să strige, că rău este acest curent politic, nu este om care să le spună, că prin intrarea în vigōre de lege a acestui proiect se stirbesce dreptul bisericilor autonome și se atacă fățiș în special la noi nu numai caracterul autonom al bisericeii ci și caracterul ei național.

Nu este, pentru-că noi, umblând după iluziuni pierdute, nu ni-am îngrijit să ne trimitem cel puțin câțiva bărbați de încredere ai nostri în dietă, ci și cercurile electorale sigure din Ungaria, le-am lăsat să le exploateze streinii, cari acuma ne răsplătesc cu disprețul lor.

Trecēnd însă peste cestiunea acēsta numai între parantese și reîntorcându-ne la firul început, constatăm, că în mesagiul de tron nu se face nici o amintire despre raporturile dintre diferitele naționalități, cari compun acest stat poliglot și cari au același drept de existență, ce l'are și națiunea magiară, care în superbia ei se indentifică cu statul magiar.

Nu aflăm în acel mesaj pus în prospect o îmbunătățire a sorții și o garantare de dezvoltare culturală mai liberă a națiunilor, ce trăesc sub corōna Ungariei.

Toate acestea constatându-le, nu putem decât să ne punem întrebarea: Până când va mai dura actuala stare de lucruri și cred guvernul și celelalte partide magiare, care licitează în falsul patriotism, că durând actuala stare de lucruri, nu se înăspresc și mai mult raporturile interne?

Noi credem, că da, și n'am dori să ajungem timpurile, când ele vor fi prea înăprite; de aceea avertisăm pe părinții patriei la vorba latinului: *quid quid agis, prudenter age et respice finem!*

În urma țipetului de spaimă al contesei, veniră servitorii, Albrecht cel frumos zăcea mort pe patul seu. De atunci, de câte ori este să mōră cineva din dinastia Hohenzollern, apare dama cea albă, fantoma dōmnei Cunigunda, într'un vestmēt alb de nōpte și peste acēsta o manta scurtă, garnisită cu pēslă, er preste cap și față cu un vėl negru”.

Prin urmare, dacă femeia cea albă este o fantomă a familiei și prevestitōrea morții vre un descendent al frumosului Burggraf, sper că va lăsa în pace pe alți muritori”, își exprimă împēratul pā-rerea cu un zimbet ironic.

„O nu, Sire, ea s'a arătat deja și altora.

Cine îi escita disgestul, acela i se arăta și cu mēnie îi dă să înțelēgă, că nu este binevenit, arătându-i calea. Și ea este puternică în mēnie.”

„Da, imi aduc aminte, că generalii mei încu-artirați aici la anul 1809, se plāngeau, că au fost perturbați nōptea, ba Duroc imi enară chiar, că d'Espagne a avut a lupta cu fantoma castelului”, dīse Napoleon incet și cuprins de gânduri, și după aceea, adresându-se er cātră castelan, întrebă: „Erai d-ta tot aici, când se încu-artirase generalul d'Espagne în castelul acesta? Sci d-ta ce se întēmplase atunci?”

(Va urma.)

## Revista politică.

Inmediat după deschiderea solemnă a dietei ungare, diferitele partide au ținut întruniri.

Independenții au hotărît să cēră un loc de vice-președinte și doi secretari și tot deodată în considerarea numărului sporit al partidei și diferite locuri, ce li se cuvin în comisiuni și în sub comisiuni.

Alegerea președintelui a format una dintre cele mai serioase cestiuni.

Vechiul președinte, lăsat la o parte de cātră guvern, a aflat simpatii în rēndurile opoziționale, încât opoziția a hotărît să voteze pentru președintele de până acum Pechy. Se pōte, că chiar alegerea președintelui se dea ansă la complicațiuni serioase. —

Despre nouele camere din România se exprimă ȋiarul „Era nouă” între altele astfel:

Partidul conservator a reportat în alegerile generale o victorie strălucită. În cameră ca și în senat, majoritățile care susțin actualul cabinet trec cu mult peste două treimi. Ministeriul este dar' nu numai garantat de ori-ce încercare de vot de blam, dar' încă va pute lesne triumfa de obstrucțiunea, ce ar pute face opozițiunea.

În cameră afară de dl Dimitrie Brătian, șeful partidului liberal național, nu vedem nici o persoană mai marcantă. Nici vīrsta, nici starea de sănătate a domnului Brătianu nu-i vor permite să urmărească cu asiduitate desbaterile parlamentului.

La senat opozițiunea este reprezentată prin ómeni de mână întâiu, ca dnii Eug. Stătescu, Verne cu, Blaremburg și Panu. Nici dl Panu, nici dl Stătescu nu sunt violenți în felul lor de a vorbi, și de sipur că printr' înșii discuțiunea nu va degenera nici odată.

Partidul conservator reconstituit pōte să fie mândru de marea încredere ce i-a dat corpul electoral. Tēra a dovedit, că i-a adus mai puțin aminte de neînțelegerile din anii din urmă dintre nuanțele conservatōre, decât de multele fapte bune făcute în cei ȋin urmă patru ani.

Succesul, în adevēr strălucit pe care partidul conservator l'a obținut în aceste alegeri, cuprinde în el și o lecțiune meritată la adresa diverselor nuanțe ale opozițiunii. Legenda reacțiunii s'a risipit. Partidul liberal și cu tovarășii sei vor trebui să caute o armă mai puțin ruginită pentru a combate guvernul actual.

Tēra conscientă de dificultățile pe care pōte să le nască complicațiunile ecsteriōre și doritōre de a merge înainte pe calea organizării interne, a refusat de a urma pe acei cari nu putēu să-i promită decât noi frământări.

Partidul conservator va înțelege, sperăm, că tēra așteptă dela el, întâiu stabilitate, și în al doilea rīnd îndeplinirea angajeamentelor luate prin apelul cātră alegētori.

Nu mai ȋinēndu-și cuvēntul, partidul conservator va dovedi, că merită marea încredere ce corpul electoral i a redat. Succesul nu trebuie să ne amētască, nici să ne facă să perdem din vedere mārēțul scop pentru îndeplinirea cărui toate nuanțele conservatōre s'au întrunit.

Și dacă cu adversarii vom avē puțin de luptat, să fim vigileți cu amicii prea zeloși care compromit toate guvernele. —

Crisa ministerială din Francia continuă încă. Freycinet a refusat categoric a lua asuprași sarcina pentru formarea noului cabinet, de aceea Carnot s'a vădut necesitat a se adresa cātră Rouvier, acesta a și primit formarea Referitoriului la crisă să împār tășesc din Paris următōtele:

Crisa încă nu s'a sfīrșit. Carnot a primit pe Ribot, Freycinet, Constans și Bourgeois și a conferit cu ei. Lui Constans i-a declarat, că meritele îi sunt indisputabile și a discutat cu el asupra situațiunei. Constans, la rēndul seu a declarat amicilor sei, că întrēga crisă nu este altceva decât un atac îndreptat în contra lui Freycinet. Se vorbește ca sigur, că Constans își va ȋinē portofoliul, dar în urma evoluțiunilor din urmă pōte să iese din cabinet Freycinet, Ribot, Constans, Rouvier, și Bourgeois. — La 21 l. c. șansele pentru compunerea ministrului le avea Bourgeois, care ar fi format un cabinet radical cu programul separării bisericeii de cātră stat. Într'un astfel de cabinet n'ar putea să pășescă Ribot, pe care francesii pun mare pond din cauza alianței cu Rusia. — Radicalii sunt inimiți declarați ai lui Ribot, fiindcă vēd în el un ministeriu clerical. — Astfel situația a rēmas tot încurcată. Camera va ȋinea Joi, ședință în care va discuta în merit asupra situațiunei.

## De ale partidului național.

Din toate părțile se trimit corespondențe pe la ȋiarele nōstre, din cari lumea voesce se scōtă morală, că poporul român a luat parte activă la alegerile dietale, și încă în unele părți a luat parte în mod demonstrativ și inteligență.

În sensul acesta sunt scrise corespondențele în „Gazeta Transilvaniei”, în „Tribuna” și în „Luminăterul”, și sunt puși cu numele și singuraticii, cari au comis grozavul pēcat, de s'au folosit de dreptul lor electoral, asupra cărui numai convingerea și consciința lor pōte dispune.

Constatările acestea se fac toate spre a arăta meritul cel mare al conferenței naționale din Ianuarie a. c.

Vom mai continua cu „partes electae” din acelea corespondențe de tot edificatōre din cronica permanentă a ȋiarelor nōstre, spre a scōte la ivelă meritul conferenței naționale.

Înainte de toate însă trebuie se începem cu corōna lucrurilor, cu capul noului parlament. De aceea datori suntem să accentuăm, că meritul conferenței nōstre naționale este, că parlamentul actual până la constituire este condus de un macedonean de viță, greco-oriental în cele ale confesiunei, de bētrānul Iancsáry, care începe a se simți tot mai bine în scaunul presidențial.

Bētrānul Iancsáry e ales adecă în cercul domnului Dr Iosif Gall, cerc rezervat pentru români, și cu ertăciune fie ȋis, pentru greco-orientali.

Dacă conferența națională nu decreta pasivitate absolută și pentru părțile ungurene, atunci în cercul Recașului se putea scōte un aderent al partidului național.

Era deci în periclu Iancsáry de a nu mai fi ales, și în acel ca s'parlamentul nu avea norocirea de a fi condus înainte regelui, și până la constituire presidat de un macedo-român greco-oriental, trimis în partida guvernului de un cerc curat românesc.

Nu mai conferența națională a dat deci parlamentului pe deputatul Iancsáry, numai ea a scos pe ministrul presedent Szapáry din o perplesitate din cele mai penibile cu presidenția de etate în actualul parlament.

Al ei e deci meritul, și ei se i se aducă și recunoscința!

Dar meritul cu presidenția nu se opresce aici.

În lume, dacă odată lucrurile sunt croite după consecunța logiceii, atunci de aceea logică consecunță se ȋin celelalte, și ca lanț se înșiră unele de altele.

Și candidarea la presidenție a br. Bánffy Dezső și alegerea lui de președinte încă e meritul conferenței naționale.

Ca consecunța logică să fie și mai bātătōre la ochi, trebuie să premitem, că br. Bánffy Dezső numai românilor are să-și mulțămescă cariera sa cea strălucită.

Dēcă în comitatul Solnoc-Dobēca nu erau români, br. Bánffy nu avea față cu cine să-și arete violența și purtarea fără considerare la legile esistente, cea ce i-au cāstīgat titlul onorific de „pașă” și cu acest titlu și îndreptățirea de a fi candidat de președinte al parlamentului.

Dacă românii Năsēudeni pe timpuri pentru ei mai bune nu adunau banii sângelui lor vērșat ca grānīteri spre salvarea statului, dacă ei în timpuri mai bune nu ridicau monumente neperitōre pentru patriotismul lor: institutule de cultură cari ađi sunt fala fostului comite suprem br. Banffy, ađi acesta nu ar fi așa de bine acreditat chiar și în ochii deputaților din opozițiune, cari tocmai din aceste considerante nu pot fi indiferenți ca ómeni privați față cu acest om de notorietate publică pentru violența sa.

Dacă românii nu se puneau pe pasivitate, atunci în Șimlău guvernamentalii nu puteau scōte de deputat pe br. Bánffy, și atunci acesta nu ar fi deputat, și nefiind el deputat, ministrul Szapáry nu l'ar fi putut candida și alege de președinte al parlamentului.

Și dacă conferența națională prin pasivitatea sa au făcut un serviciu bun guvernului prin alegerea lui Iancsáry, care din respect la etatea sa a fost chemat să conducă parlamentul până la constituire, neprețuit serviciu i-au făcut prin pasivitate tocmai în punctul presidenției definitive a parlamentului, deóre-ce tot prin pasivitatea pentru părțile ungurene a făcut posibilă alegerea br. Bánffy Dezső care prin energica suprimare a oricărei miscări legale pe timpul când era comite suprem în comitatele Solnoc-Doboca și în Bistrița-Năsēud, și-a cāstīgat titlul de a pute fi în fruntea corpului legistativ din patria nōstră.

Guvernul prin acēsta a eșit din cea mai grozavă perplesitate, s'a scuturat de esptul și circumspectul Péchy Tamás, care cu ochii legați ȋinea cumpēna dreptății, și totodată a pus în locul lui

un om, care acuma pășese pentru prima dată în parlament, dar care are un trecut plin de violență pentru români, și acel trecut, aceea violență e cel mai eclatant titlu pentru a fi pus la cârma parlamentului.

E mare deci meritul conferinței naționale în alegerea de președinte în parlament a deputatului br. Bánffy, mare recunoștință, ce i-o detoresce guvernul Szapáry, care ca cavaler îi va sci și da es-presiune la timpul și locul seu.

Accentuate acestea, spre a începe după cum am dis lucrul din cap, constatăm că:

Comitetul central al partidului național n'a între-prins până acuma nimica ca memorandumul să fie pre-sentat la tron.

### Un mare succes medical

Sub acest titlu cetim în „Timpul” din Bucu-resci următorul articol:

Ilustrul nostru profesor Dr. Babeș în interval de o săptămână a raportat două victorii strălucite la academia de medicină din Paris. La 9 Februarie academia i-a recunoscut prioritatea asupra descoperirii microbului influenței, pe care dl Pfeiffer din Berlin și l'a însușit într'un mod așa de sub-bit, pe când acest microb era descoperit de dl Babeș în 1890 și publicat de pe atunci, deci dl Pfeiffer a confirmat numai descoperirea din București.

Acum e vorba de un alt avânt al medicinei, care în curând va zguduia totă lumea prin efectul mare, ce va pro-duce îndată-ce aplicațiunea acestei descoperiri se va gene-ralisa.

Bólele nervoase, chiar și cele mai desperate, incu-rând vor di-pără de pe orisonul patologiei, întocmai ca tur-barea prin ingenioasă invențiune a celebrului Pasteur.

Profesorul Babeș tratând omenii mușcați de animale turbate, supunându-se el însuși de 2 ori la acel tratament asistenței, servitorii institutului de bacteriologie, chiar de-câte 4 ori de când există institutul, au observat că bolnavii între cari au fost mulți nevrăstnici, cheoreci și suferind de alte maladii nervoase, în urma tratamentului antirabic, care constă din iniecțiuni subcutanate cu substanță atenuată de epuri turbate, starea lor morbidă, nervoasă, care nu avea nici o legătură cu turbarea, se ameliorază și se vindecă chiar.

În sensul acesta la institutul de bacteriologie deja acum doi ani se făcuseră câteva încercări la bolnavi nevrăstnici, dar s'a întrerupt tratamentul. În acel timp dl Con-stantin Paul, profesor la facultatea de medicină din Paris aflându-se în București, s'a înțeles cu D-rul Babeș, că după indicațiunile primite, se experimenteze pe o scară mai în-tinsă la Paris.

Acum câteva luni, dl Constantin Paul a scris dlui Ba-beș, că tratamentul prin transfuziune nervoasă, conform in-dicațiunilor date de dl Babeșiu a succes surprinzătoriu.

În ședința dela 16 Februarie c. a. a academiei de me-dicină din Paris, dl C. Paul fa o comunicare asupra suc-ceselor obținute prin acest tratament la 11 bolnavi vinde-cați de choleră neurastenică, neurasthenie clasică, puls lent permanent, atacie locomotrice sau tabeș, adică cele mai su-părătoare maladii nervoase.

Substanța injectată e o soluțiune de 10 la sută de sub-stanță cenușie de creeri de berbece sterilizate cu 5: 1000 ac-id carbonic.

Primul efect, ce resimte bolnavul, este o senzațiune de forță și de bună dispoziție, durerile și slăbiciunile musculare diminuează repede. Durerile vertebrale, hyperestesiile spinale dispar după-câteva iniecțiuni, durerile fulgurante ale atac-siei încetăză, durerile de cap ale neurasthenicilor dispar, in-somnia e înlocuită de somn dulce natural. Impotența funcți-onală a creierului se perde, apetitul se redeschide, greutatea corpului anemicilor crește repede.

Sistemul nervos prin iniecțiunile cu substanța nervoasă devine un condensatoriu, care se poate încălzi și bolnavul câștigă o cantitate de forță, de care dispune după placul seu

Felicităm dar pe dl Babeș de strălucitul succes și ma-rele viitoriu ce acest nou tratament, al cărui autoriu inte-lectual este d sa, va schimba așa dicând aproape cu totul tratamentele de până aci.

### Varietăți.

\* (Unificarea școlilor medii.) An-cheta conchiemată pentru unificarea școlilor medii a ținut în 19 l. c. o conferință în care s'a încheiat desbaterea generală. Toți (23) vorbitorii s'au pronunțat în principiu pentru unificarea școlilor medii.

\* (Coincidență minunată.) Din Buru ni se scrie: În comuna Buru, Indreiu Stefan și soția s'a Maria Talan, ambii s'au născut în 30/11 1816 în comuna Buru într-o dată și s'au căsătorit în 8 Novembre 1838 și au văzut o viață conjugală fe-ricită până în 6 Februarie, st. v. 1892 la 4 ore p. m. și atunci ambii bătrâni au murit tot într-o dată. Într-o dată s'au născut ambii bătrâni și ca soț cu soție tot într-o dată au și murit, lăsând după dânsii nu numai nepoți dar chiar și strănepoți.

\* I. P. S. S. metropolit primat al Ro-mâniei va merge în curând la Paris, spre a visita capela română.

\* Invitare la ședința ordinară generală a fi-lialei reuniunii sibiene „Crucea roșie”, ținând la 28 Februarie a. c. st. n. la 4 ore p. m. în sala mică a comitatului

Sibiu, în 5 Februarie, 1892.

Iosefine de Brennerberg,  
presidentă.

G. Gidófalvy,  
notariu.

\* (Cas de mörte) Iosefina Pascovits născ. Dunca de Sajó văduvă de căpitan ces reg. după un morb scurt în urma influenței în 25 Februarie după ameză 3/4 1 oră și-a dat bunul și nobilul suflet în mâinile Creatorului în etate de 58 de ani

Înmormântarea s'a făcut Vineri în 26 Februarie la 4 ore p. m. în cimiterul militar.

\* (Mănăstire jefuită) Bogata mănăstire Dousko din Tesalia a fost călcată de hoți. Egume-nul și monachii fură supuși la toate chinurile posi-bile, hoții au răpit mulți bani și scule prețioase.

\* (Profesorii facultății de teologie din Bucuresci.) Prin înaltul decret regal Nr 267 din 28 Ianuarie s'a recunoscut titlul provisoriu profesorilor fa-cultății de teologie. Profesorii facultății de teologie recunoscuți acum cu titlul provisoriu, sunt:

Arhereul Ger. T. Pitișteanu, esigesa vech. testa-ment; D-l N. Nitzulescu, patrologie și istoria dogme-lor; I. Cornoiu, esigesa noului testament, C. Erbi-ceanu, dreptul bisericesc, archimandrit P. Georgescu, teologia dogmatică, Iconom Alecs. Mironescu, morala creștină; Radea Ciresanu, teologia practică; Drago-mir Demetrescu, istoria bisericească.

\* (O căsătorie rară și interesantă.) Una din cele mai curioase nunte, care are să o în-registreze istoria întâmplărilor matrimoniale, dealt-cum destul de bogată în lucruri deosebite, — a avut loc în 17 l. c. în Sátoralya-Ujhely. În biserica romano-catolică de acolo adică pași înaintea altariu-lui în numita și — pentru a șasea dată o demnă matronă de 84 ani, căreia îi murise bărbatul numai de 14 zile. Și acestui bărbat îi jură ea vecinică credință, dupăcum jurase și celor 5 antemergători ai lui, și li-o și ținuse cu sfințenie.

Acastă cununie făcu în comună senzație cu atât mai, mare cu cât fericitul mire este în etatea cea mai frumousă, de 21 ani, va fi prin urmare după judecata omenescă, nu numai al șaselea, ci și cel din urmă soț al nevestei tinere. Publicul care s'a îndesuit la această cununie interesantă exprimă felicitări „tinerei” părechi încă în biserică, și i-i dori fericire, de care sigur va avea lipsă în căsătoria sa.

\* (Ghiță). Nu numai sala de joc și bursa sunt așa de lunecose, încât pe mulți și multe au trântit, ci și strădele Vienei au dat zilele trecute omenilor ocaziune, de ași arăta măiestria în ținerea echilibrului. După-ce căduse într-o după amiază o ploie caldă, începu să bată deodată un vânt aspru de nord, și îndată se acoperi drumul de care și tro-toarele de Asfalt cu o gheață subțire ca sticla și lucie ca oglinda, așa încât era imposibil să umblî pe strade. În adevăr deabia putea omul pași, și nu-mai poliției care a dat ordin ca să se pue cenușe pe trottoare, este de a se mulțami, că nu s'au întâm-plat nenorociri. Dară n'a fost destul cu atât. După meșul nopții vântul se schimbă, temperatura se sui-bișor, și érași cădu o ploie mare, care dură aproape două ore. Caprițiile cele nebune ale acestei zile însă făcură că deodată începu érași un vânt mare, care incurând deveni orcan și se făcu așa de frig, încât apa cea nultă de pe strade îngheță. Când se sculară vienezii a doua zi avură deosebită plăcere de a nu putea eși din casă și pelângă aceea orca-nul a măturat strădele cu o putere, încât de abia te puteai ținea pe picioare. Era o musică drăcescă care o făcea furtuna.

Ferestrele tremurau în țițini porțile se închi-deau și deschideau, de credeai că bubue tunurile, tablele de blech și firmele neguțătorilor scârțâiau, și pe lângă acest sgomot asurzitor se mai adăuga și gheața, care făcea sceneria și mai îngrozitoare. Copii, care tocmai pe aceea vreme mergeau la școală, cădeau ca muștele, dar nu numai copii, ci și omenii mari, bărbați și muieri, neputând se re-siste puterii viforului pe pământul cel lunecos, tre-buiau să stea de multeori în loc, și mulți nu se mai puteau ținea, și picau jos. Și vre-o câteva ne-norociri se întâmplară. O femeie de 72 de ani cădu așa de rău, încât își rupse mâna și îndură și alte lovituri grele. — Așa o vreme n'a mai fost în Vi-ena din anul 1869, în care an se nimeri viforul și gheața că sticla tocmai pe vremea când eșiau ome-nii din teatru. Nu era cu puțință, să te ții în pi-cioare, și cei mai mulți omeni, bărbați femei au trebuit să meargă trăindu-se pe mâni și pe picioare acasă. Aceea mângăere însă au avut-o omenii, că așa de rău ca atunci n'a fost în anul acesta.

### Mulțamită publică.

Domnul Iosif Gombos, învățător și proprietariu în Vidra de sus a binevoit a dăruî 5 fl. v. a. spre scopul acoperirii speselor esposițiunei industriale, ce se va arangia de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”.

Subscrisul comitet își ține datorință a esprima domnului donator și pe acesta cale sincera sa mul-țamită.

Din ședința comitetului „Reuniunii sodalilor români”, ținută în Sibiu, la 18 Februarie n. 1892.

Nicolau Simion,  
v.-președinte.

Ioan Ciontea  
notar.

## PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

### Religiunea

în școlele poporale române, anul al 11 lea după planul „Normativului” pentru școlele din metropolia gr. or. română din Transilvania și Ungaria.

(Operat pentru concursul literar deschis de „Reuniunea în-vățătorilor români greco-orientali din districtul XI Făgăraș de „abni.”)

### Partea III.

#### Din Testamentul nou.

(Urmare.)

#### 5. Omorirea pruncilor și fuga la Egipt.

Magii dela răsărit, după-ce s'au închinat lu Iisus s'au pregătit de drum, cu gândul să se abată pe la Irod să-i spună, că au aflat pre Iisus, îm-păratul cel nou. Dar un inger le-a eșit în cale și le-a spus ca să se ducă pe altă cale în țera lor și să nu meargă pela Irod căci Irod a pus gând reu să omore pe fiul lui Dumneșeu. Craii au ascultat de porunca ingerului și nu au mai mers pela Irod.

Irod însă accepta cu încordare pe craii, să vină cu vestea, dar vădând, că numai vin, a cugetat în inima sa răutăciosă: „dacă nu vin să-mi spună lo-cul unde s'a născut împăratul cel nou, eu totuși voi face ca el să nu rămână cu viață”.

Apoi a poruncit Irod soldaților sei, ca pre toți pruncii din Vitteem și din împrejurime, cari, nu sunt încă de doi ani, să-i ucidă. Cugeta Irod, că între pruncii acestia de sigur se va ucide și Iisus.

Dar pre Iisus nu l'au ucis! Căci preste nopțe după plecarea magilor, un ânger i-s'a arătat lui Io-sif și i-a dis: „scolă-te i-a pruncul și pe muma lui și fugi la Egipt, că vrea Irod să omore pruncul. Iosif a ascultat și luat pruncul și pe muma lui și încă prin întunerecul nopții a fugit la Egipt.

Precând Iosif cu Iisus era încă departe de Vit-teem, au sosit aici omoritorii de prunci, orânduși de Irod, și smulgând copilași din brațele mamelor lor, i-i ucidău înjunghindu-i cu sabia. O cum țipau mamele și pruncii nevinovați!

Irod, pentru această faptă sângerosă, a fost pe-depsit cu bólele cele mai chinuitoare, umplându-se preste tot trupul de rane, încât îl mâncau vermii de viu. Mórtea lui a fost gróznică.

Sufletele pruncilor uciși de Irod sunt în ceriu sus, la Dumneșeu pururea în desfătare.

După mórtea lui Irod ingerul domnului sau arătat érá lui Iosif și i-a dis: „întórcete din Egi-pet acasă căci Irod care căuta sufletul pruncului a murit”. Iosif luând pruncul și pe muma pruncului s'a reintors în țara lor aședându se nu în Vitteem ci în Nazaret.

Din această istorióră învățăm:

1. Că Dumneșeu zădărnicesce planurile ome-nilor poftitori de domnie și mărire lumescă, precum a zădărnicit și planul lui Irod de a omori pre Christos.

2. Că pre făcătorii de rele Dumneșeu i-i pe-depsese cum a pedepsit pre Irod pentru păcatul uciderii.

2. Că precum pruncii uciși de Irod sau jert-fit pentru Iisus așa și noi să fim tot deuna gata a suferii ori și ce necasuri ba chiar și mörte, pentru legea lui Christos.

Ach! Iróde împérate,  
Tea i umplut de răutate,  
Căci cu porunci tale  
Ai umplut țera de jale,  
Nici o casă nu-i scutită,  
Nici o mamă ocolită,  
Ci toate sunt lăcrămate,  
Și de chinuri sfășiate.

Întrebări: Ce au făcut craii, după-ce s'au închinat lui Iisus? Mai mersau crai pela Irod să-l înscințeze, că au aflat pe Iisus? Ce au făcut Irod dacă a vădut că nu se mai întore craii? Omorita și pre Iisus între pruncii uciși? Cine a spus lui Io-sif să fugă la Egipt? Unde s'a întors Iosif dupăce a murit Irod? Cum a pedepsit Dumneșeu pre Irod? Ce învățăm din istorióră această?

(Va urma).

Nr. 503.

[26] 1—2

**CONCURS**

Pentru ocuparea postului de notariu comunal în comuna **Vale** devenit vacant prin abdicare.

Cereri de competență instruite conform §.6 articolul de lege I. 1883 se înainteză subscrisului cel mult până în **26 Martiu a. c.**

Alegerea se va îndeplini în **27 Martiu.**

Emolumentele împreună cu acest post sunt următoarele:

1. Salariu anual de 400 fl. 2. Relut de cuartir 50 fl. 3. Paușal de lemne și luminat 20 fl. 4. Paușal de călătorie 25 fl.

Seliște, în 23 Februarie, 1892.

Pretorul suprem:

**Lemény.**

Nr. 665.

[20] 3—3

**CONCURS.**

Pentru ocuparea postului de capelan lângă parochul Alecse Neagoviciu din Intorsura-Buzău, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

A treia parte din toate venitele parohiei de clasa a II-a.

Reflectanții vor aterne cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis. Oficiul protopresbiteral gr. or. al tracului Treiscaunelor. în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

S. Sân-Georgiu, 23 Novembre, 1891.

**Dimitriu Coltofean,**  
protopresbiter.

Nr. 34 1892.

[27] 1—3

**EDICT**

Pe baza rezoluțiunii consistoriale din 20 Decembre 1891 Nr. 7174 B. se citează Nicolae Ilie Cergău, legiuitul bărbat al Mariei Chirca din Seliște, protopresbiteratul Seliștei carele mai bine de 8 ani au părăsit comuna sa natală, fără a se ști unde se află și și dacă mai trăește, spre a se prezenta înaintea subscrisului oficiu în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră se va pertracta și decide cauza sa matrimonială și în absența sa.

Seliște, 10 Februarie, 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Seliștei

**Dr. Nicolau Maier,**  
protopresbiter.

**„Albina“ institut de credit și de economii în Sibiu.****Convocare.**

Domnii acționari ai *Institutului de credit și de economii „ALBINA“* se învătă prin a-esta în virtutea §. 20 al statutelor societății la

**a XIX-a adunare generală ordinară,**

care se va ține în Sibiu la **29 Martiu 1892** stilul nou înainte de amăzi la 10 ore în casa institutului (strada Baier Nr. 1).

**Obiectele:**

1. Raportul anual al Direcțiunii; bilanțul anului de gestiune 1891 și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului realizat, conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
5. Propunere pentru crearea unui fond special de rezervă.
6. Alegerea a lor 4 membrii în consiliul de Direcțiune în sensul §§-lor 36 și 37 din statute.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotențiati, sunt rogați a-și depune acțiunile și eventual doveșile de plenipotență, cel mult până *Sâmbătă în 26 Martiu a. c. st. n. 6 ore p. m. la cassa centralei în Sibiu, s'au la a filialei în Brașov.*

Sibiu, 8 Februarie, 1892.

**Direcțiunea institutului „Albina“.**

**„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.****XIX-a Incheiere a Conturilor cu 31 Decembre 1891.****CONTUL BILANȚULUI**

| <b>Active.</b>                                                                |                     | <b>Pasive.</b>                                    |                           |
|-------------------------------------------------------------------------------|---------------------|---------------------------------------------------|---------------------------|
|                                                                               | fl. cr.             |                                                   | fl. cr.                   |
| Cassa în număr                                                                | 44,981.70           | Capital social                                    |                           |
| Bon în Giro-Conto și la alte bănci                                            | 130,429.77          | 3000 acțiuni à fl. 100                            | 300,000.—                 |
| Monetă                                                                        | 407.20              | Fondul de rezervă al acționarilor                 | 93,405.—                  |
| Cambii de bancă                                                               | 2,489,954.94        | Fondul special de rezervă                         | 9,427.36                  |
| Împrumuturi ipotecare                                                         | 1,429,964.73        | Depuneri spre fructificare                        | 5,079,249.83              |
| Credite personale (țărănești)                                                 | 858,596.40          | Scrisuri fonciare cu 6 % în circulațiune          | 583,300 fl. — cr.         |
| Credite cambiale cu acoperire ipotecară                                       | 520,239.10          | Scrisuri fonciare cu 5 % în circulațiune          | 624,000 „ — „ 1,207,300.— |
| Credite ficse                                                                 | 48,472.90           | Scrisuri fonciare eșite la sorții în circulațiune | 3,700.—                   |
| Avansuri pe efecte publice                                                    | 144,091.25          | Fondul de pensuni al funcționarilor               | 48,867.80                 |
| Credite de cont-curent                                                        | 190,482.32          | Dividende neridicate                              | 2,076.—                   |
| Împrumuturi pe produse                                                        | 14,901.61           | Interese anticipate pro 1892                      | 75,774.59                 |
| Casa institutului, realități dela gara Brașov și diverse realități de vânzare | 160,570.92          | Diverse conturi creditore                         | 22,839.68                 |
| Efecte publice                                                                | 514,864.45          | Profit curat                                      | 69,136.82                 |
| Efectele fondului de garanție al scrisurilor fonciare                         | 217,460.50          |                                                   |                           |
| Efectele fondului de pensuni al funcționarilor institutului                   | 47,453.90           |                                                   |                           |
| Mobilier                                                                      | 6658 fl. 11 cr.     |                                                   |                           |
| după amortisare de                                                            | 665 „ 80 „ 5,992.31 |                                                   |                           |
| Interese restante și diverse conturi debitoare                                | 92,913.08           |                                                   |                           |
|                                                                               | 6,911,777.08        |                                                   | 6,911,777.08              |

**CONTUL PROFITULUI și PERDERILOR.**

| <b>Eșiri.</b>                                               |                         | <b>Venituri.</b>                          |                         |
|-------------------------------------------------------------|-------------------------|-------------------------------------------|-------------------------|
|                                                             | fl. cr.                 |                                           | fl. cr.                 |
| Interese:                                                   |                         | Interese:                                 |                         |
| pentru depuneri spre fructificare                           | 222,296 fl. 77 cr.      | dela cambii de bancă                      | 215,922 fl. 33 cr.      |
| „ scrisuri fonciare                                         | 65,620 „ 59 „           | „ împrumuturi ipotecare                   | 99,275 „ 32 „           |
| „ fondul de rezervă al acționarilor                         | 3,335 „ 30 „            | „ credite cambiale cu acoperire ipotecară | 33,383 „ 41 „           |
| „ împrumuturi luate pe efecte                               | 898 „ 29 „ 292,150.95   | „ efecte publice                          | 28,166 „ 97 „           |
| Spese:                                                      |                         | „ credite personale                       | 16,825 „ 78 „           |
| Salarii, imprimări, inserțiuni, reparaturi, porto, diverse  | 42,576 fl. 07 cr.       | „ credite de cont-curent                  | 11,524 „ 37 „           |
| Marce de prezență                                           | 2,565 „ — „ 45,141.07   | „ credite ficse                           | 4,208 „ 32 „            |
| Contribuțiune:                                              |                         | „ avansuri pe efecte                      | 6,019 „ 36 „            |
| directă                                                     | 9,340 fl. 96 cr.        | „ împrumuturi pe produse                  | 2,002 „ 75 „ 417,328.67 |
| 10 % dare la interese dela depuneri și com-petițe de timbru | 22,701 „ 98 „ 32,042.94 | Chiria                                    | 9,658.56                |
| Amortisațiune:                                              |                         | Provisiuni                                | 16,613.67               |
| din mobilier                                                | 665 fl. 80 cr.          | Profit la monetă                          | 240.67                  |
| pretensiuni dubioase                                        | 4,703 „ 99 „ 5,369.79   |                                           |                         |
| Profit curat                                                | 69,136.82               |                                           |                         |
|                                                             | 443,841.57              |                                           | 443,841.57              |

Sibiu, în 31 Decembre, 1891.

**I. Hannia** m. p.,  
membru al direcțiunii.

**Șiuluțiu** m. p.,  
membru al direcțiunii.

**Cosma** m. p.,  
director executiv.

**Iosif Lissai** m. p.,  
comptabil-șef. (29) [1—1]

Subsemnatul comitet am examinat contul bilanțului, al profitului și perderilor și confruntându-l cu registrele principale și ausiliare ale societății ținute în bună regulă le am găsit în consonanță cu aceleași și esacte.

Sibiu, 24 Februarie, 1892.

Comitetul de supraveghiere:

**A. Brote** m. p.

**Michail Kabdebo** m. p.

**C. Tobias** m. p.

**Nicanor Frateșiu** m. p.

**Ioan Crețiu** m. p.